

Una victòria aclaparadora que reforça l'1-0

written by Redacció Unilateral | 12 de setembre de 2017

La Diada Nacional del 2017 ha estat un èxit absolut, gràcies sobretot a l'àmplia mobilització de l'independentisme que va omplir els carrers de Barcelona, conscient de la importància que tenia de cara a la celebració del Referèndum d'Autodeterminació del pròxim 1-0.

Després de l'aprovació de les lleis de desconnexió al Parlament de Catalunya, on va caldre derrotar el filibusterisme dels partits espanyolistes, i amb la Guàrdia Civil i els jutges empaitant urnes i paperetes per impremtes i publicacions i assetjant ni més ni menys que 1.040 polítics (des dels dos presidents, els consellers, alts càrrecs, diputats independentistes i tots i cadascun dels batlles de Catalunya), a més dels 28.000 voluntaris electorals ja inscrits, calia donar una resposta a l'altura del moment.

I sense cap mena de dubte es va donar. I com a demostració fefaent i neutral, només cal llegir avui les capçaleres dels diaris i edicions electròniques dels mitjans globals, en totes les llengües del món.

A excepció, és clar, com ja va sent habitual, dels espanyols, que, per una regla que es repeteix cada cop més, ho van veure tot diferent i antagònic, amb la consegüent predicció d'un immediat descens del suflé independentista...

El debat de l'assistència

I és que com és habitual, de forma immediata s'ha desfermat el debat sobre l'assistència en termes quantitativus. Aquí la Delegació del govern espanyol no ha perdut l'ocasió de tornar a fer el ridícul fixant-la en 350.000 persones. Per la seva banda, la Guàrdia Urbana l'ha incrementat a 1.000.000, mentre

que altres fonts, fent una comparativa amb els 500.000 atribuïts a la manifestació contra els atemptats de Barcelona de fa quinze dies, l'incrementen a prop de 2.000.000. Sigui com sigui, i les imatges així ho acrediten, no es pot menys que qualificar de manifestació-monstre si la comparem amb la immensa majoria de manifestacions que es fan al món, i molt particularment a Europa. Que per sisè any consecutiu es mantingui el ritme de la convocatòria, és, per altra banda, tot un rècord també a escala mundial.

L'1-0 més a prop i més fort

La ciutadania catalana ha desbordat les previsions de l'Assemblea i ha omplert els carrers de Barcelona amb clams a favor de votar i amb càntics a favor de la independència.

Barcelona ha estat un clam unànime a favor de la independència. Des del migdia, els carrers del centre de Barcelona es convertiren en un formigueig de gent amb samarretes del Sí i estelades que a partir de les 16 h ja s'han anat repartint pels trams corresponents. Pancartes a favor del Referèndum, de la República i de la independència tenien els carrers de la ciutat.

Un dels moments més emotius ha estat el minut de silenci que s'ha viscut just a l'inici de la concentració. Barcelona ha emmudit en record de les víctimes de l'atemptat del mes passat a la ciutat comtal. El minut de silenci ha estat molt respectat i només els helicòpters que sobrevolaven el centre han trencat el silenci.

Puntualment, les quatre lones han sortit dels quatre extrems del signe "més" (carrer Casanova, Jardinetes de Gràcia, Passeig Sant Joan i Plaça Catalunya) i lentament han anat avançant fins a la confluència de Passeig de Gràcia amb Aragó. Ha estat llavors quan les quatre pancartes s'han fusionat i s'han convertit en un "Referèndum és democràcia". A Plaça Catalunya s'han desplegat pancartes amb un "Sí" de colors diferents, i

ha estat llavors quan han començat els parlaments.

“Hem arribat aquí per guanyar”

El president de l'ANC, **Jordi Sànchez**, ha centrat bona part del seu discurs en el Referèndum de l'1-0, del qual ha dit que és una eina molt poderosa perquè el poble pugui parlar. “La democràcia ha estat sempre al costat de les urnes”, ha afirmat. Sànchez ha demanat als partits polítics que s'oposen al referèndum que deixin votar el poble, i els ha preguntat quina por tenen que la ciutadania es pugui expressar.

Sànchez també ha agraït al Govern i al Parlament la tasca feta, especialment aquests darrers dies amb l'aprovació de les lleis que permetran el referèndum i ha celebrat que el poble, finalment, “ha estat convocat” pel primer d'octubre. Jordi Sànchez ha interpel·lat el Tribunal Constitucional i altres institucions de l'Estat, i els ha recordat que ara Catalunya ja només obeirà la legalitat catalana. “Ens hem de declarar insubmisos de tribunals que només volen preservar la indivisibilitat de la pàtria”, ha dit.

El president de l'ANC ha dirigit també unes paraules als ciutadans de la resta de l'Estat, i els ha advertit que avui els escorcolls són a Catalunya, però demà podrien ser a qualsevol punt d'Espanya. I ha acabat recordant que, després d'aquest camí tan llarg, s'ha arribat aquí “per guanyar”, per això ha demanat que tothom participi en els moments decisius que vindran fins a l'1 d'octubre.

Al seu torn, **Jordi Cuixart**, president d'Òmnium Cultural, ha afirmat que ningú no pot robar als catalans el dret a vot, perquè votar “mai ha estat un delicte”. Segons Cuixart, els tribunals espanyols han deixat de defensar els interessos del poble de Catalunya, motiu pel qual, ha dit, “ja no els reconeixem”. Cuixart ha volgut ser clar; el moment és ara, i cal triar: “o democràcia, o repressió”. “O els que posen urnes, o els que volen silenciar la democràcia”. I ha animat

els ciutadans a votar. “Si som capaços d’estar junts, ens en sortirem”.

Neus Lloveras, presidenta de l’**Associació de Municipis per la Independència**, ha volgut explicitar el retrocés democràtic de l’Estat espanyol, que recorda “a l’època del franquisme”, ha dit. I en contraposició a aquella època on “imperava la por”, ha demanat a la gent que l’1 d’octubre vagi a votar, perquè els ajuntaments no tindran por malgrat les amenaces que els arriben per “aire, mar i terra”.

Dos Nobel a favor de l’autodeterminació

Ahmed Galai i **Adolfo Pérez Esquivel**, premis Nobel de la Pau, han intervingut també durant els parlaments. El primer ha volgut posar en relleu que el referèndum és legítim i legal. Legítim, perquè hi ha la força d’un poble que vol decidir “lliurement i democràticament”. I legal perquè ho farà sota el paraigua del dret internacional.

Per Esquivel, tot poble té dret a l’autodeterminació i a la seva cultura. Per concloure, ha recordat a l’Estat espanyol que el millor camí per resoldre els conflictes polítics sempre és el diàleg.